

บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอเขาแก้ว จังหวัดเลย

นายปองภพ บุญประคม
รองศาสตราจารย์ ดร. ปรัชญา ชุ่มนาเสียว
รองศาสตราจารย์ พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์
ดร.สุชาติ ศรียารัตน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เน้นข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง จากคนในพื้นที่ อำเภอเขาแก้ว จังหวัดเลย เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่จะมาเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญทำการวิจัย โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบ่งเป็นระดับข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่นและท้องถิ่น ผู้ประกอบการที่พัก กลุ่มอาชีพ และประชาชน รวม 12 คน และศึกษาวิจัยเอกสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอเขาแก้ว จังหวัดเลย โดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเอกสารระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนกลาง (หัวหมาก)

1บทความเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง "บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอเขาแก้ว จังหวัดเลย" ซึ่งได้ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้ว

2นักศึกษาปริญญาโท โครงการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ชุ่มนาเสียว

บทความ

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย
4. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหามจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย

2. วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

- 2.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย
- 2.2 แหล่งข้อมูล
- 2.3 เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล
- 2.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล
- 2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 รูปแบบการศึกษาวิจัย

การศึกษารูปแบบของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอ นาแห้ว จังหวัดเลย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาจากเอกสารที่ เกี่ยวข้องประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เอกสารเกี่ยวกับประวัติอำเภอ นาแห้ว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ดำเนินการเพื่อให้มีความชัดเจน แล้วกำหนด ขอบเขตการศึกษา คือ อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย ได้แก่ รูปแบบและลักษณะสภาพทั่วไป และใช้การสังเกตโดยตรง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตเอง นอกจากนี้ยังใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งแบบสัมภาษณ์จะสัมภาษณ์กลุ่มข้าราชการ กลุ่มผู้นำท้องถิ่นและท้องถิ่น ผู้ประกอบการ โรงแรม/โฮมสเตร์ กลุ่มอาชีพ/สินค้าโอท็อป และประชาชนในพื้นที่

2.2 แหล่งข้อมูล

(2.2.1) ข้อมูลเอกสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยว ประวัติความเป็นมาของอำเภอเขาแก้ว ประวัติแหล่งท่องเที่ยว เอกสารประกอบการท่องเที่ยว แนวคิด แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

(2.2.2) ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information)

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ การทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีประเด็นการศึกษาบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งจะใช้วิธีการกำหนดแบบการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ข้าราชการ 2 คน (หัวหน้าอุทยานภูสวนทราย, พัฒนาการอำเภอ) ผู้นำท้องที่และท้องถิ่น 4 คน (กำนันตำบลแสงภา, กำนันตำบลนาพึ่ง, นายก อบต.แสงภา, นายก อบต.นาพึ่ง) ผู้ประกอบการโรงแรม/โฮมสเตร์ 2 คน กลุ่มอาชีพ/สินค้า โอท็อป 2 คน ประชาชนในพื้นที่ 2 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 12 คน

(2.2.3) ข้อมูลเพื่อการสังเกต

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลด้านสภาพแวดล้อม ลักษณะทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ว่ามีลักษณะอย่างไร และสถานที่ในการดำเนินการเป็นอย่างไร

2.3 เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล

(2.3.1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ข้าราชการ 2 คน (หัวหน้าอุทยานภูสวนทราย, พัฒนาการอำเภอ) ผู้นำท้องที่และท้องถิ่น 4 คน (กำนันตำบลแสงภา, กำนันตำบลนาพึ่ง, นายก อบต.แสงภา, นายก อบต.นาพึ่ง) ผู้ประกอบการโรงแรม/โฮมสเตร์ 2 คน กลุ่มอาชีพ/สินค้าโอท็อป 2 คน ประชาชนในพื้นที่ 2 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 12 คน จะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการสังเกตมีการใช้เทปบันทึกเสียง เพื่อเป็นเครื่องมือในการบันทึกการสนทนาระหว่างผู้สังเกตกับผู้ให้สัมภาษณ์ การใช้สมุดจดบันทึก เพื่อเป็นเครื่องมือในการจดบันทึกข้อมูลได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน และบันทึกภาพถ่ายขณะดำเนินการสัมภาษณ์

(2.3.2) ข้อมูลเพื่อการสังเกต

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมและบริบททั่วไปของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย

2.4 วิธีการจัดเก็บ

(2.4.1) การจัดเก็บเอกสาร

- ช่วงเวลาที่จัดเก็บ เดือนสิงหาคม 2562
- เอกสารจากหน่วยงาน แหล่งท่องเที่ยว และ ใน Internet

(2.4.2) ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

- ช่วงเวลาที่ออกไปสัมภาษณ์ 25 สิงหาคม ถึง 22 กันยายน 2562
- ลงไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

(2.4.3) การสังเกตทางตรง

- สังเกตจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ และการลงพื้นที่ปฏิบัติงาน

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จะใช้วิธีการพรรณนาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นที่ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตโดยตรง และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยจะมีการแยกตามประเด็นที่ศึกษา ซึ่งจะให้เหตุผลแบบอุปนัยในการสรุปข้อค้นพบ คือ การนำเอารายละเอียดแต่ละเรื่องมาพรรณนาเพื่อทราบถึงรูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แล้วจะพรรณนาถึงปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป

3.ผลการวิจัย

รูปแบบและลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย มีแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นอย่างมาก ทั้งการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่อุทยานแห่งชาติภูสวนทราย การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม คือประเพณีแห่ต้นดอกไม้ของชุมชนบ้านแสงภา วัดโพธิ์ชัย วัดศรีโพธิ์ชัย และวัดพระธาตุดินแทน การท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ เป็นการรวมกลุ่มของชุมชน

จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตามกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ เช่น ท่องเที่ยวชมทะเลหมอก ในเขตป่าชุมชนชมวิถีชุมชนการทำนา ชิมอาหารพื้นบ้าน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเหมาะที่จะมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามหลักการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่สำคัญคือ จะต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้คงสภาพเดิมไว้ให้มากที่สุด ไม่ถูกทำลายไป กระตุ้นจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นให้พยายามดูแลรักษาและปกป้อง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเหล่านั้นโดยไม่กระทำการใดๆ ที่เป็นผลเสียต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว เพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตน และให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว เพื่อตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่ตนเดินทางเข้าไปเยือนและ ให้ความร่วมมือแก่ชุมชนในท้องถิ่นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อันเป็นมรดกตกทอด ของคนในท้องถิ่นนั้นๆ ให้คงสภาพที่ดีต่อไปนานๆ

บทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กลุ่มผู้นำในชุมชน มีบทบาทอย่างมากในทุกด้านทั้ง การมีส่วนร่วมตัดสินใจ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยคนในชุมชน มีบทบาทด้านการเสนอแนะปัญหาและการเข้าร่วมกิจกรรม

ปัญหาอุปสรรคของปัญหาอุปสรรคของการจัดการท่องเที่ยวบทบาทของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นอาชีพใหม่ คนในชุมชนท้องถิ่นยังขาด ความเข้าใจ จึงไม่ชอบหรือถนัดงานด้านการให้บริการนักท่องเที่ยว คนในชุมชนยังมอง ไม่เห็นว่าการท่องเที่ยวจะทำให้เกิดรายได้ที่ดีเท่ากับการเก็บของป่าในป่าชุมชนมาขาย มี รายได้มากกว่า และมองว่าการมาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นเรื่องยุ่งยาก กิจกรรมและ กระบวนการ ที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสนใจเลือกที่จะมาท่องเที่ยวยังน้อย และช่องทางที่ จะมาถึงยังแหล่งท่องเที่ยวยังน้อยเพราะอำเภอนาแห้วไม่มีรถประจำทาง ถนนแคบทำใ้ นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าจะไม่ค่อยปลอดภัยในการเดินทาง การแบ่งปันผลประโยชน์ การ แบ่งปันผลประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวยังจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มเครือข่ายที่ ดำเนินการในชุมชนของตนเองไม่ค่อยกระจายไปยังชุมชนอื่นทำให้การแบ่งปัน ระหว่าง ชุมชนยังมีน้อย การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นอาชีพใหม่ ขาดบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว เพราะ โดยส่วนมากจะเป็นผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชน คนรุ่นใหม่พอพอเรียน จบก็ย้ายถิ่นเข้าไปทำงาน ในเมืองใหญ่

แนวทางแก้ไขหรือปรับปรุงพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การแก้ไขหรือปรับปรุงด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจของชุมชนท้องถิ่นนั้น ต้องสร้างการรับรู้ให้คนในชุมชนหันมาให้ความสนใจและเห็นว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะมีการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ต้องมีการวางแผนการกำหนดกิจกรรมต่างให้มีความน่าสนใจ และที่สำคัญคือต้องทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามารู้สึกถึงความปลอดภัย เริ่มตั้งแต่การเดินทาง เพราะการเดินทางเข้ามาในพื้นที่เส้นทางขึ้นเขาทางคดเคี้ยว ถ้าไม่คุ้นเคยจะทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย การแก้ไขคือการจัดรถไปรับนักท่องเที่ยวจากอำเภอด่านซ้ายใช้คนในพื้นที่ที่ชำนาญเส้นทาง จะทำให้มีความปลอดภัยมากขึ้น กำหนดค่าบริการนักท่องเที่ยวให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สร้างพลังคนรุ่นใหม่หันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่ย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่น นำจุดแข็งด้านแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมาดึงดูด ให้ผู้คนสนใจ หารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้แต่ยังคงรักษาวัฒนธรรมเก่า รูปแบบเดิมๆไว้ เช่น ประเพณีแห่ต้นดอกไม้ที่จัดขึ้นประจำปี จะทำอย่างไรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทำต้นดอกไม้ โดยไม่เฉพาะเข้าร่วมชมอย่างเดียว ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ของบทบาทของชุมชนท้องถิ่นนั้น ต้องใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทและทฤษฎีการจัดการมาแก้ปัญหากล่าวคือ ต้องให้แต่ละบุคคลแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ ปัจจัย 4 ประการ นี้ 1. บทบาทตามความคาดหวังของบุคคลหรือบทบาทที่สถาบันองค์กรหรือกลุ่มสังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ที่บุคคลนั้นครองตำแหน่งอยู่ 2. การรับรู้ในบทบาทของตนว่าควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถเห็นบทบาทของตนได้ตามการรับรู้ที่ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั้นทั้งนี้การรับรู้บทบาทและความต้องการของบุคคลย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น 3. การยอมรับบทบาทของบุคคลซึ่งเกิดขึ้นได้เมื่อมีความสอดคล้องกันของบทบาทตลอดตามความคาดหวังของสังคมและบทบาทที่ตนเองรับรู้อยู่การยอมรับบทบาทนี้เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้นทั้งนี้เพราะบุคคลไม่ได้ยินดียอมรับกับบทบาททุกบทบาทเสมอไปแม้จะได้รับการคัดเลือกหรือผลักดันจากสังคมให้รับตำแหน่งและมีบทบาทหน้าที่ปฏิบัติก็ตามเพราะถ้าหากบทบาทที่ได้รับนั้นทำให้ได้รับผลเสียหายหรือเสียผลประโยชน์ โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการหรือค่านิยมที่หรือทัศนคติของบุคคลนั้นผู้ครองตำแหน่งอยู่ ก็พยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้น ไม่ยอมรับบทบาทนั้น 4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคลเป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพแสดงจริงซึ่งอาจเป็นการแสดงบทบาทที่สังคมคาดหวังหรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้และความคาดหวังของตนเองการที่บุคคลจะปฏิบัติหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับที่ยอมรับบทบาทนั้นๆ ของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ซึ่งเนื่องมาจากความสอดคล้องกันของบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและการรับรู้บทบาทของตนเอง และนำทฤษฎีการจัดการมาใช้กล่าวคือการนำกระบวนการในการจัดการ มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วย การวางแผน เป็นการคิดและกำหนดสิ่งที่ จะทำในอนาคตซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญมากของผู้จัดการผู้จัดการมีวิสัยทัศน์ทางการจัดการจะต้องคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างแม่นยำโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีการแข่งขันที่รุนแรงผู้จัดการมีความสามารถจะต้องกำหนดสิ่งจะทำในอนาคตไว้ก่อนได้อย่างถูกต้อง การจัดองค์กร คือการตัดสินใจว่าจะจัดหน่วยงานขององค์กรอย่างไร การกำหนดแผนหรือหน่วยงานย่อยๆ ในองค์กรว่าจะมีแผนกอะไรบ้าง จำนวนกี่แผนก เพื่อให้เห็น โครงสร้างขององค์กร การจัดสายงาน ตำแหน่งต่างๆ ใ้ได้อย่างชัดเจนกาจัดองค์กรที่ดีจะต้องเป็นองค์กรที่ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่นไม่ซ้ำซ้อนหรือทำให้เกิดการเกี่ยงงานกันทำเป็นต้น การจัดคน ในด้านบุคลากรที่มีอยู่ในองค์กร โดยทำหน้าที่สรรหาคัดเลือกบรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างบรรยากาศในการทำงานให้เกิดขึ้นในองค์กรการรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่เก่งดีมีความสามารถ การจัดคนลงตำแหน่งที่เหมาะสมกับงานในการจัดการเรื่องบุคคลนี้จะต้องทำให้สอดคล้องกับการจัดตั้งองค์กรจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน การอำนวยความสะดวก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การสั่งการ การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเหล่านี้สามารถควบคุมการทำงานขององค์กรได้ การอำนวยความสะดวก ที่เป็นของรัฐจะมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ส่วนองค์กรของเอกชนแม้ไม่มีกฎหมายรับรองแต่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เอาไว้เป็นแนวปฏิบัติอย่างชัดเจนเช่นกัน การประสานงาน คือการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงานย่อยต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ป้องกันปัญหาความซ้ำซ้อนหรือการเกี่ยงงานกันทำผู้ประสานงานที่ดีจะต้องทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อ

บรรลุลักษณะประสงคข์ององคักร และการรายงาน หมายถึงการแจ้งหรือการสรุปผลของ การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายว่าได้รับผลเป็นอย่างไรมีปัญหาหรืออุปสรรคในการ ทำงานหรือไม่ การรายงานจะทำให้ทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและทราบ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานสามารถนำรายงานการปฏิบัติงานนี้มาใช้ในการวางแผนการทำงานในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. อำเภอนาแห้วมีจุดแข็งที่มีผู้นำชุมชนที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวแต่ยังขาดการสนับสนุนจากชุมชนเพราะด้วยวิถีชีวิต ของผู้คนในอำเภอนาแห้ว เองยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้การบริการ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ผู้นำชุมชนและ ส่วนราชการ ส่งเสริมให้มีพลังคนรุ่นใหม่หันมาสนใจ มาประกอบอาชีพในพื้นที่โดยการ ใช้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทำเป็นอาชีพควบคู่ไปกับอาชีพเดิมของครอบครัว

2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวรู้สึก ว่าปลอดภัยจากการเดินทาง เช่น ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพัฒนาเส้นทางให้มีไหล่ทาง

3. ควรเพิ่มร้านอาหาร ให้มีมากขึ้นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองสามารถเลือกหา ร้านอาหารได้หลากหลาย แนะนำให้เปิดเป็นร้านอาหารที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นตาม ฤดูกาล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

4. ควรมีการจัดทำแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา อັตลักษณ์ที่สำคัญ วิถีชีวิต เอกลักษณ์อันโดดเด่น ของคนอำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย ไว้ให้ผู้ที่สนใจที่จะมาท่องเที่ยวได้เข้าใจ ในวิถีของการดำรงชีวิตของคน อำเภอนาแห้ว

2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อเป็นการยกระดับ การท่องเที่ยว ให้อำเภอนาแห้วเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ความเป็นวิถีชุมชนดั้งเดิม ของจังหวัดเลย

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2538) . *นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECOTOURISM) ปี พ.ศ. 2538-2539*. กรุงเทพฯ.
อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- กุลวลี ละเอียดเงิน (2553,บทคัดย่อ) ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาอ่างเก็บน้ำห้วยขุ่น ชุมชนภูผาหมอก อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
- คำพันธ์ เชิดไชย และคณะ (2553,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนบ้านผาชัน ตำบลสำโรง อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
- เชาวลิต สิทธิฤทธิ์ และคณะ(2544, บทคัดย่อ) การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม ตำบลกรุงชิง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์ สถานภาพ และองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของชุมชน
- ณัฐภา ฝิวมา,จุฑาวุฒิ จันทรมาลี,ภัทรพร ทิมแดง (2552,บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษา ตลาดน้ำไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
- ทวีศิลป์ อินทะจักร์ และคณะ (2545, บทคัดย่อ) การศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยความร่วมมือขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าปลา กับชุมชนบ้านท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์
- ท่องเที่ยวไทย.คอม <https://www.xn--72c5aba9c2a3b8a2m8ae.com/>
สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- นฤดม สาริกบุตรและคณะ. (2550). การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเชิงนิเวศ โดยชุมชนอีสานใต้ .รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นัยนา ทองศรีเกตุ (2544, บทคัดย่อ) โครงการพัฒนาระบบมาตรฐานคุณภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ประทีป มูลภา (2548,บทคัดย่อ) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาศูนย์

วัฒนธรรมชาวเขา หมู่บ้านคอยเลียม ตำบลแม่เหาะ อำเภอแม่สะเรียง
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ปิยาภรณ์ ศิริภานุมาศและคณะ. (2550) . การวิจัยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพแบบภูมิปัญญาพื้นบ้านในอีสานใต้. รายงานการวิจัยฉบับ
สมบูรณ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

พยอม วงศ์สารศรี (2545) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ กรุงเทพมหานคร
พรเพ็ญ จริญญาฤมล (2549,บทคัดย่อ) บทบาทผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ : ศึกษาเฉพาะกรณี อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2540) เอกสารการสอนชุดวิชา องค์การและการจัดการ
หน่วยที่ 1-8 = Organization and management มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เฟสบุ๊ค ภูหัวฮ่อม อช. ภูสวนทราย สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562

เฟสบุ๊ค นาแก้ว สืบค้นเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2562

เฟสบุ๊ค วิรัตน์ กาลภูมิ สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562

วิภาวรรณ บัวทอง และคณะ (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษารูปแบบการ
จัดการช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมของ
กลุ่มจังหวัดอันดามัน (ภูเก็ต พังงา กระบี่)

สุภาวดี มีสิทธิ์และคณะ. (2545) . การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถ
องค์กรชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สุนทอน ไชสงคาม (2553,บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษา บ้านเกียดโง้ง เมืองปะทุมพอน แขวงจำปาสัก
สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

- <http://nps.dnp.go.th/parksdetail.php?id> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- สมภพ สายมา (2553,บทคัดย่อ) การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับชุมชน
บ้านศรีนาป่าน ตำบลเรือง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
- หนังสือแนะนำตำบลแสงภา สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- อิสระอยู่ที่ใจไปไหนไปไหน "เลย" GotoLoei.comมาที่นี้รู้เรื่อง "เมืองเลย"
- <http://www.gotoloei.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2562
- อุไรวรรณ ทองกาย. (2545) . ศักยภาพในการพัฒนาสวนพฤกษศาสตร์วรรณคดี
ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ . รายงานการวิจัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อำคา แสงงาม และคณะ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบกิจกรรม
และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตามศักยภาพของบ้านกู่กาสิงห์ ตำบลกู่กาสิงห์
อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
- <https://mgronline.com/travel/detail/9620000001764> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://pantip.com/topic/13125844> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <http://supinya1994.blogspot.com/2017/02/blog-post.html> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/info> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://travel.mthai.com/blog/109302.htm> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://welovetogo.com/th/travel/view/820> สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://www.thailandtopvote.com/> สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2562
- <https://www.welovelocal.travel/highlander-village/1552> สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2562